

ΣΜΕΤΟΜΑΤΙ ΚΑΙ Τ' ΑΥΤΙ

Πριν δύοδεκα χρόνια είδε τό φάσις Ημέρα στον κόσμο, τόν έχι τόσο... άγνωστα πάσι σμένο! Δεν ήταν δέδαια τόπος δικούς κατοχής για νά υπάρχη έλλειψης τροφίμων.

Πλουσιά σὲ ποικιλία τά δγαθούς κι' άφθονα σὲ ποσότητες. "Όμως τό μεροκάπιστο τού πατέρα, άνικαν νά καλύψῃ τής οικογένειας τίς ανάγκες, έμενε χαμπλότερος από τό πόρφιρά τών τροφίμων. Δεν έφταναν τά οικονομικά τού μικροφαμέλιτη για τό καθημερινό γέμισμα τού στορμ χου. Μόλις τούτα τ' άγροπάνι, καθώς και τ' άλλα τού άντρο γυνου τά παιδιά μεγάλωνε. Ο έλευθερος άρετας και ή κάπια ένισχυσι τών συγγενών δοθησούσαν στήν άναστητής του. Κι' ήταν περίεργος ο μικρός κι' άνησχος. Τά ένδιαφέροντά του στρέφονταν κι' έξης τό χωριό του και κι' θεάποτάν κάπια τού κατά ληστάσα, κατά τήν πόλη. Στή φιδιοτήτρατά έκανε στρέμμα τά μετά του, πισώ όπτ τό δουνά, στήν πολιτεία, φωλάζει τά διάνειρά του! Ή φαντασία τού παιδιού δεν θέλει φιλτήρια για νά ταξιδεύει. Άρκει τού πατών τό παραμύθι, ή κάπια θύμισι τής μάνας, για τό ποντού που γνωρίσα στή κόρα, θυτερά από τήν έγχειρης—μερικές μέρες για τίς άλλαγες τού τραύματος— για νά δώσει φεράρ στό άγνως άγροπάνισο. Λίγο πριν δύνησες άγκαλισει τή μικρή του υπερβιή έδειπε πε καράδια και τάρινα, φηλάσπιτα, και τό πολλά παγινίδια. Νάρει δυδ-τρία από τά τελευταία στήν κένα πουγκει ή γιαίς τού παπάτα! Τό βαλάντιο τού πατέρα του, τού έργατη γίτης, δεν έντεχε για τέτοιες πολιτεύεις... Κι' δ Παναγής δεν τά γνωρίστηκαν στήν άστρουλά του. Σύντοη σαν τή ζωή του...